

P ř á t e l é 1

Volby do táborového výboru jsou tedy za námi. Přinesly nám dvě hlavní zkušenosti: předně, že velká většina českých uprchlíků žádá a ocení rozumný a slušný program i postup. Za druhé, že jsou mezi námi lidé, kteří se nemohou smířit se skutečností, že drazí mohou mít jiný názor než oni. Bylo slíbeno čestným slovem a stvrzeno podáním ruky mezi zástupci kandidujících skupin, že příprava voleb se odbude slušně a bez vzájemného napadání. Je na Vás, abyste posoudili, kdo tento závazek dodržel a kdo ho porušil. Nesprávná obvinění, falešné doklady, dopisy a telegramy proti někomu, kdo není přítomen a nemůže se tedy ani hájit ani nemůže být na poslední chvíli zjištěno, kde je pravda, nejsou pěknou zbraní. Také ne operování jmény lidí, které jsme veřejně vyloučili. Nikdy jsme nekryli a nebudeme kryt žádnou nesprávnost. Kdyby obvinění bylo proneseno včas a za přítomnosti napadeného, lze věc snadno vyšetřit. Takto byli jsme nuceni provést škrty v kandidátce, což naší věci jistě neprospělo.

Vzhledem k různým útokům je nutno připomenouti, že žádný člověk není Bohem a že je dovoleno v opravdové demokracii, tedy i u nás, podrobiti slušným způsobem kritice činnost živého i mrtvého člověka a politika, i kdyby byl na prvním místě ve státě. Toto právo kritiky je samou podstatou demokracie, bez něho stává se tato totalitním režimem. Není také dobře vyhrožovati, zvláště ne v emigraci, kde jsme všichni postiženými, někomu izolací a odstraněním. Chceme jednotu, ale ne kývající a bezmyšlenkovitou, jakou mají komunisté. Nám všem bylo přiznáno právo politických uprchlíků. Nemáme co skrývat, ale jestliže někdo ze zjištěných a osobních důvodů pátrá v minulosti druhého s úmyslem poškodit ho, zavání to udavačstvím.

Pokud se týká některých narážek, je nutno připomenouti, že za retribuční dekrety a t.zv. lidové soudnictví se mimo komunisty nestaví bez výjimky nikdo, ani jejich původci, kteří uznali mnohé přehmaty. Dnes je již všem naprosto jasné, že retribuční dekrety byly a jsou jen zbraní komunistů na odstranění politických odpůrců. V každém případě nesmíme souditi mechanicky, ale musíme uvažovati jako Češi i jako lidé, kde je spravedlnost.

Způsob volebního boje znechutil množství voličů tak, že se volbám vyhnuli. Volební akt byl komplikovaný a poučení nebylo vyvěšeno. Voliči, kteří příkladně označili jednu slovenskou kandidátku kroužkem a druhou škrtili, projevíli jasně svou vůli. Přes to jejich hlasy byly prohlášeny za neplatné. Koněčně to, co se stalo Slovákům vůbec, nemůže schváliti žádný spravedlivý člověk. Žádné kouzlo s paragrafy neudělá demokratickou skutečnost, že jediný člověk dostane dva mandáty bez možnosti je obsadit, zatím co všichni ostatní Slováci dostali jen jeden mandát. Je záhadou, proč u nás nejde nic jasně, jednoduše a spravedlivě jako jinde, a proč má volič dostat jednou jednotnou kandidátku a po druhé zase musí volit dvakrát.

Proti volbám byl podán protest, což zdržuje ustavení a práci komité. Bylo by v zájmu celého tábora, kdybychom nyní všichni přešli k činům a snažili se co nejdříve splniti dané sliby. Doufejme, že je k tomu všudobrá vůle. - Za Č.N.S. byli zvoleni, jak je Vám jistě už známo, Ing. Š a b a t Jaroslav, F r y d r y c h Jaromír a Š i n d e l á ř Karel. Jsme přesvědčeni, že udělají všechno, co je v lidských silách, aby obtížnou situaci nás všech pomohli ulehčit a že se také setkají všude s porozuměním. Přejeme jim k tomu hodně zdaru.

V z n i k a c í l e Č e s k é N á r o d n í S k u p i n y .

Česká emigrace druhé světové války, jejíž pokračováním jsme vlastně i my, má svůj počátek v letech 1938-39. Mnoho lidí, kteří ne-souhlasili s kapitulací v roce 1938, opustilo v roce 1939 vlast. Byly to zejména vojenské oddíly, které se stáhly do Polska, kde pod vedením generála Prchalý bojovaly a odkud po pádu Polska se přepravily přes Balkán do Francie a posléze do Anglie. Většina emigrantů, jichž ideálem byla naprosto svobodná a nezávislá vlast a kteří odmítli kapitulovat před Němci, těžce nasla druhou kapitulaci před Sovětským svazem.

V květnu 1945 vlast nebyla úplně osvobozena a boj za svobodu nebyl skončen, jak jsme později všichni poznali. Byla to pouze výměna protektora. Národ i emigrace měly tím být oklamány. Ti, kteří uvěřili slibům a vratili se ze Západu do vlasti, seznali brzy skutečný stav věcí. Pokud mohli, uprchli nazpět. Ti, kterým se to nepodařilo, jsou dnes v československých žalářích a koncentračních táborech. Druhá část české emigrace, která nedůvěřovala hned s počátku a chtěla pokračovat v boji, soustředila se kolem Českého Národního Výboru v Londýně. K němu hlásili se později i další uprchlíci, sdružení v Českých Národních Skupinách. Od února 1948, kdy po bolševickém puči museli utéci i dosavadní komunističtí spolupracovníci, je podniknuta řada pokusů o tvoření nových organizací a reprezentací a tím i tříštění dosavadní jednoty české emigrace, ale většina exulantů je po zkušenostech z let 1945-1948 právem nedůvěřiva a vytýká novým organizátorům, že jim jde pouze o využití zahraniční podpory a udržení nadějí na ztracené pozice, čímž chtějí znemožnit spravedlivé posouzení jejich viny na dnešní tragedii národa.

Cílem našim je opravdová svoboda a nezávislost vlasti. Hnutí samo je založeno na zásadách křesťanství a demokracie, které chceme uplatnit všude, ve všedním i politickém životě. V rámci těchto zásad nežadáme od svých členů - právě tak jako politické strany a organizace ku př. v Anglii a Americe - slepou poslušnost a totalitní jednotu názorů, jak bylo a je zvykem v naší vlasti. Ponecháváme jim plnou svobodu myšlení a názorů. Odmítáme veškeré násilí. Každý totalitní režim a každé hnutí s totalitními tendencemi, ať ve jménu národa či proletariátu, považujeme za nepřátelské svobodě jednotlivce i lidstva. Zastáváme ovšem stanovisko, že není hoden svobody ten, kdo nerespektuje svobodu jiných. Proto považujeme dnes za hlavní náš cíl soustředění všech demokratických sil k boji za osvobození od komunistické diktatury. - Tento boj není jen věcí českého národa, ale všech národů bolševismem utlačených nebo ohrožených. Trváme proto na jednotě nejen českých demokratických sil, nýbrž i na jednotě demokratických hnutí všech těchto národů. Jsme přesvědčeni, že z tohoto společného boje vzejde trvalé společenství národů ve formě federace. Tato federace svobodných a rovnoprávných celků je podle našeho názoru jediný způsob, jak zajistit svobodu i našeho národa. Podporujeme myšlenku Spojených Států Evropských, které by byly zárukou svobody všech národů. - Zastáváme názor, že nikdo v emigraci není oprávněn zavazovat český národ, který jediný je svrchovaným pánem svého osudu a jenž se po osvobození sám rozhodne, kterou cestou půjde. - Trváme na ústavním zajištění a zaručeném dodržování občanských práv a svobody náboženského i politického přesvědčení, vědeckého bádání, shromažďování, projevu, tisku bydliště a zaměstnání.

Myšlenky, které hlásáme, stojí za to, aby se pro ně obětovalo všechno, bude-li nutno, i život. Pro ně se sdružujeme a bojujeme, aby alespoň příští generace zůstaly ušetřeny katastrof a opětovně ztráty svobody. Je to cíl, pro který budeme pracovat, bojovat a žít.

Česká Národní Skupina
v Německu.